

komiteerne drøfte fælles problemer. Komiteerne skal i deres betænkninger redegøre for, hvordan de andre nordiske lande har løst tilsvarende problemer. Komitébetænkningerne skal sendes interesserede myndigheder og organisationer i de andre lande. Finansministerierne skal meddele hinanden, når der forelægges skattelovsforslag, samt holde hinanden underrettet om forslagenes behandling i rigsdagene og udveksle parlamentstryksagerne. Udvalget udtalte udtrykkeligt, at det her drejer sig om en *pligt til at informere*.

Udvalgsforslaget blev ved enstemmig tilslutning fra rådet til rekommandation nr. 21/1967.

5. Told af motorkøretøjer o. lign. ved arbejde i andet land (A 126).

Det hæmmer udnyttelsen af bestemmelserne om et frit nordisk arbejdsmarked, at der gælder forskellige regler for told- og afgiftsbehandling af motorkøretøjer, som anvendes ved rejser, når de pågældende bor i ét land og arbejder i et andet. Af særlig betydning var det, at de danske toldbestemmelser ikke gav hjemmel til toldfritagelse for motorkøretøjer tilhørende personer, som har fast bopæl i udlandet og enten udøver næringsvirksomhed eller lønnet virksomhed i Danmark. I de øvrige nordiske lande kan man derimod indføre motorkøretøjer told- og afgiftsfrit i indtil ét år under forudsætning af, at indførslen sker til midlertidig brug og senere udførsel.

På forslag af bl. a. Svend Horn og Jørgen Jensen vedtog rådet derfor ved rek. 22/1967 at henstille til regeringerne at fastsætte liberale regler for told- og afgiftsfri indførsel af motorkøretøjer, som indføres af en person, som har motorkøretøjet registreret i sit hjemland og tager arbejde i et andet nordisk land.

6. Udvidet konsulsamarbejde (A 122).

Ifølge § 31 i den nordiske samarbejdsaftale af 1962 (Helsingfors-aftalen) skal en udenrigstjenestemand, som virker uden for de nordiske lande, i den udstrækning, hvor det kan forenes med hans tjenesteplichter og det ikke møder hindring fra det lands side, hvor han gør tjeneste, også bistå stats-

borgere fra et andet nordisk land, når dette ikke har repræsentation på vedkommende sted. På grundlag af denne bestemmelse i samarbejdsaftalen udarbejdede de nordiske udenrigsministerier i fællesskab en instruktion om nordisk konsulært samarbejde, der i sommeren 1966 tilsendtes alle landenes ambassader uden for Norden.

Da det på grund af de stigende arbejdsbyrder ved konsulhvervet er vanskeligt at rekruttere honorærkonsuler, og da der tillige bl. a. på grund af den voksende turisttrafik er brug for flere konsulater i udlandet end tidligere, foreslog to svenske medlemmer, at man gik et skridt videre i diplomatsamarbejdet og undersøgte mulighederne for at indføre et system med fællesnordiske udsendte konsulater. Til at begynde med kunne man forsøgsvis indrette et fælles turistkonsulat.

Forslaget gennemførtes som rekommandation nr. 24/1967.

7. Samarbejde om varedeklarationer (A 128).

I alle de nordiske lande udarbejdes varedeklarationer som led i forbrugeroplysningen. De nordiske varedeklarationsorganer formår imidlertid ikke tilstrækkeligt hurtigt at foretage de nødvendige undersøgelser, som danner grundlaget for de normer, der søges indført i hvert enkelt land.

Lis Groes, Jørgen Jensen m. fl. foreslog derfor, at der etableres samarbejde og arbejdsdeling mellem de nordiske deklarationsnævner med sigte på at opnå helt identiske nordiske normer. Foruden at arbejdsdelingen kan gøre det muligt at fremskynde undersøgelserne, vil ensartede normer overalt i Norden gøre det lettere for forbrugerne at sammenligne varer fra forskellige lande, samtidig med at producenterne kan regne med, at varer fremstillet efter deres eget lands normer også opfylder kvalitetskravene i de øvrige nordiske lande. Herudover pegede forslagsstillerne på, at samarbejdet ville give de nordiske lande større muligheder for at få deres normer anerkendt også uden for Norden.

Rådet gav sin tilslutning til rekommandation nr. 31/1967 om støtte til et nordisk samarbejde om varedeklarationer med identiske nordiske normer som mål.